

el mòdul groc

Un relat de: [Jordi Chinaski](#)

Mai vaig pensar que l'horror que trobaria darrera de la porta superaria l'espant que m'impulsà a fugir pel passadís, escumós i aiguapudent del menjador a la sortida.

Ja no existia el replà per on vaig entrar al pis. A fora no només hi havia el buit. Pitjor que el buit: hi havia dos éssers, no ben bé gossos, no ben bé cànids però de segur sortits d'un passat inabastable per a la ment humana. Pel conjunt de records humans de generacions i generacions.

Amb la porta ja tancada ; protegit dels udols dels monstres, però presoner dins aquell pis, vaig tornar al menjador gris (i cada cop més emboirat) on m'esperaven els meus enfollits amics i el master.

Mai vaig pensar, en començar la partida d'aquell joc de rol , que les instruccions i indicacions que ens anava passant el master ens mostrarien un horror tal que em provocaria la necessitat de sortir corrent . De sortir d'aquell gris (i cada cop més emboirat) menjador on el master (cada cop més esblanqueït, més flonjo, més inflat) ens cità per jugar a aquell nou mòdul que havia comprat.

Un llibret groc, en una partida de la Crida de Ctulhu pensada com una funció de teatre. Una partida per acabar completament embogit.

Si la partida tingués final, és clar!